

JOANNIS MARSICANI

TUSCULANI EPISCOPI

CONCIO AD POPULUM ROMANUM

Et injuriam summi pontificis, cum suis ab Henrico imperatore tenti et contritiis affecti
ulciscantur

(BARON., *Annal.*, ad an. 1111, n. 11, 13.)

Licet, charissimi filii, alacritati virtutisque vestrae stimuli adhortationum adjuvendi non sint, cum verbis neque ex imbecillo strenuus, neque robustus quispiam reddatur ex timido, omnis enim vobis est pro vita et pro libertate, pro gloria, pro defensione apostolicæ sedis pugna omneque certamen est; hæc omnia in manibus vestris sunt constituta. Nam qui pacem desiderat, præparet bellum. Filii vestri contra jus omne, contra fas tenentur in vinculis: Petri apostoli basilica, toto orbe terrarum venerabilis, urbis, cadaveribus, sanie et cruore plena est. Quid autem ex hoc summam omnium malorum conjicere possumus? Quæ unquam audita est immanior petis? Pontifex apostolicæ sedis a barbaris homini-

bus tenetur in vinculis; omnis sacerdotalis ordo, tota ecclesiastica dignitas carceri ac tenebris addicta est: lugent ministri Domini, altaria sancta lacrymis madent; ipsa prorsus mater Ecclesia attrita gemit, imploratque operem vestram: filios ut se tantis cladibus eruant, moerens orat et obsecrat. Quocirca rogamus affectu quo possumus, periclitanti succurratis, et ad ulciscendam matris injuriam toto animo, totis viribus incumbatis. Nam si adsint qui obsistant, fugere hostes, quam consistere, paratiores erunt. Itaque alacriores insurgatis ad tantum ulciscendum scelus, de Domini nostri et beatorum apostolorum Petri et Pauli misericordia confidentes, ab omnibus ves peccatis absolvimus.

JOANNIS EPISTOLA

AD RICHARDUM ALBANENSEM EPISCOPUM

De nequiter actis ab Henrico imperatore

(BARON., *ubi supra.*)

JOANNES, Dei gratia, Tusculanus episcopus, agens vice domini Paschalis papæ vincti Jesu Christi, venerabili fratri RICHARDO Albano episcopo in Domino salutem.

Quoniam, sicut ait Apostolus (*Rom. xii*), unum corpus sumus in Christo, et si patitur unum membrum, cætera membra compatiuntur, quæ de capite nostro, et de tota fere Ecclesia gesta sunt, fraternitati tuæ significamus. Cum igitur Henricus, Teutonorum rex, Sutrium pervenisset, legatos quosdam Romam direxit, qui jurejurando firmaverunt, domni papæ Paschalis legatos secure ducere, et regem ipsum sacramento firmare, omnem ecclesiarum investituram penitus abdicare, obsides etiam dare, ne ad hoc flagitium iterum rediret, et res ecclesiasticas, et regalia, ac beati Petri patrimonia libera et

quieta omnino dimittere, obsides etiam dare pro securitate, cum ad coronandum eum ad beati Petri basilicam exiret. Postea ex parte Ecclesiæ a laicis viris firmatum est, si ista quæ promissa sunt, jam dictus rex observaret, quod dominus noster eum benigne susciperet, et ei diadema regni imponeret, et coronatus, si vellet, Urbem intraret. Pro transitu etiam pontis obsides accepit, pro quibus sacramentum exhibuit, quod in ipso die Dominico si pontem transiret, eos in liberam nostrorum restitueret potestatem. His igitur omnibus sacramentis ex utraque parte peractis et obsidibus datis, cum ad coronandum eum ad ecclesiam B. Petri papa exiret, postpositis sacramentis et dimisisit obsidibus, eum in ipsa ecclesia cum episcopis et cardinalibus, et multis Romanis violenter cepit, et in captione arctissima detinet.